

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

31 | 08 | 2026

SPIIS TREŚCI

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

4

Połączenie spółek bez zamknięcia ksiąg a zwolnienie z dokumentacji cen transferowych

5

Czy 15-letni przedsiębiorca musi płacić składki? Zaskakujący dwugłos ZUS i NFZ

7

II. WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE

9

Brak prawa do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 29 lit. c ustawy VAT do odrębnych usług egzaminacyjnych niezwiązanych bezpośrednio z procesem edukacyjnym

10

Brak opodatkowania VAT dostawy energii elektrycznej wytworzonej z gazu ziemnego (węglowodorów), dostarczonej i zużytej na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej (WSE)

10

Kwestia spełnienia warunku „wyłącznego” prowadzenia działalności inwestycyjnej, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności

11

Usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego oraz pośrednictwa w udzielaniu kredytów bankowych i pożyczek pieniężnych wykonywane przez dealera samochodowego należy uznać za usługi pomocnicze w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT

11

Długość okresów, na jakie poręczenia zostały udzielone nie ma wpływu na ocenę ekwiwalentności świadczeń

12

Kwestia pomniejszenia podstawy opodatkowania PNIF o wartość obligacji wyemitowanych przez inne państwa członkowskie UE – pytanie prejudycjalne do TSUE

12

Koszty wynagrodzenia faktora ponoszone na podstawie umów faktoringu pełnego nie stanowią kosztów finansowania dłużnego, o których mowa w art. 15c ust. 12 ustawy CIT

12

Skutki podatkowe w PCC oddania walut wirtualnych do odpłatnego używania

13

Obiektywny charakter statusu podatnika VAT przy ocenie obowiązku rozliczenia importu usług w świetle art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT

13

Odpłatne udostępnianie przez gminę pasa drogi wewnętrznej na podstawie zawieranych umów cywilnoprawnych nie podlega opodatkowaniu VAT

13

Brak obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych w transakcjach pomiędzy gminą a jej spółką jednoosobową w przypadku wystąpienia powiązań osobowych

14

Kwestia stosowania limitu z art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy CIT w przypadku faktoringu pełnego wierzytelności własnych

14

III. WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

15

Transakcje, w których cena ustalona jest w sposób wynikający z ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, są objęte normą art. 11b pkt 1 ustawy CIT

16

SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe na gruncie VAT odpłatnego przeniesienia zakładu pracy na inną spółkę	16
Kwestia stosowania art. 7 ust. 3 pkt 7 ustawy CIT w przypadku połączenia spółek z grupy w oparciu o treść art. 515 ¹ KSH	17
Skutki podatkowe w VAT udostępnienia zakwaterowania pracownikom	18
Ustalenie, czy pomiędzy grupą a spółką z o.o. występują powiązania finansowe, ekonomiczne i organizacyjne umożliwiające utworzenie grupy VAT w rozumieniu art. 15a ustawy VAT	18
Uznanie voucherów za bony różnego przeznaczenia. Zwolnienie z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży voucherów przy zastosowaniu kasy rejestrującej. Zwolnienie z obowiązku wystawiania faktur dla sprzedaży voucherów. Sposób dokumentowania sprzedaży voucherów. Moment powstania obowiązku podatkowego realizowanej sprzedaży	19
Brak możliwości uznania, że w przypadku nabywania przez spółkę obligacji zerokuponowych i utrzymywania ich do dnia wykupu przez emitenta, przychodem uwzględnianym przy obliczaniu udziału przychodów, o którym mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, jest wyłącznie kwota dyskonta	21
Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłaty CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism)	22
Kwestia zaliczenia benefitów pracowniczych oraz wydatków przeznaczonych na ubezpieczenia samochodów osobowych do kosztów uzyskania przychodów	22
Ustalenie, czy spółka była zobowiązana do wykazania w JPK_V7 – obok faktur ujmowanych w systemie SAP również faktur dostępnych w KSeF. Kwestia korekty faktur w KSeF „do zera”	24
Brak obowiązku rozliczenia podatku należnego z tytułu importu towarów przeznaczonych do budowy farmy wiatrowej na terenie polskiej wyłącznej strefy ekonomicznej	25
Ustalenie podstawy opodatkowania VAT w związku z udzielanymi rabatami w odniesieniu do opłaty abonamentowej	26

ROZDZIAŁ I

KOMENTARZ EKSPERTÓW

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

Połączenie spółek bez zamknięcia ksiąg a zwolnienie z dokumentacji cen transferowych,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 sierpnia 2026 r.,
sygn. 0114-KDIP2-2.4010.242.2026.1.RK

W sierpniu 2026 r. Dyrektor KIS wydał interpretację indywidualną dotyczącą możliwości zastosowania zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w przypadku połączenia spółek przez przejęcie, rozliczonego metodą łączenia udziałów bez zamknięcia ksiąg rachunkowych spółki przejmowanej.

Wnioskodawca, będący polskim rezydentem podatkowym i podmiotem należącym do międzynarodowej grupy kapitałowej, uczestniczył w procesie reorganizacji lokalnych struktur grupy. W jej ramach doszło do podwyższenia kapitału zakładowego Spółki Przejmowanej, następnie Wnioskodawca nabył 100% jej udziałów, a 1 kwietnia 2025 r. przejął Spółkę Przejmowaną w trybie art. 492 § 1 pkt 1 KSH. Połączenie zostało rozliczone metodą łączenia udziałów bez zamknięcia ksiąg rachunkowych Spółki Przejmowanej, w związku z czym jej wynik podatkowy za okres poprzedzający połączenie został uwzględniony w rozliczeniu Spółki Przejmującej za cały 2025 r. Wnioskodawca wskazał również, że w 2025 r., po uwzględnieniu wyników Spółki Przejmowanej, nie korzystał ze zwolnień przewidzianych w art. 6 oraz art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT i nie poniósł straty podatkowej. Wnioskodawca zwrócił się do Dyrektora KIS z pytaniem, czy w odniesieniu do transakcji podwyższenia kapitału oraz przejęcia może zastosować zwolnienie z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 ustawy CIT. Zwolnienie to obejmuje transakcje kontrolowane zawierane wyłącznie pomiędzy podmiotami krajowymi, jeżeli spełnione są określone w tym przepisie warunki, w tym dotyczące braku korzystania ze wskazanych zwolnień podatkowych oraz braku straty podatkowej.

Zdaniem Wnioskodawcy zwolnienie z art. 11n pkt 1 ustawy CIT może mieć zastosowanie zarówno do podwyższenia kapitału, jak i przejęcia. Warunki tego zwolnienia powinny być oceniane na podstawie danych Spółki Przejmującej za cały 2025 r., z uwzględnieniem wyników Spółki Przejmowanej. Wnioskodawca wskazał, że połączenie zostało rozliczone metodą łączenia udziałów bez zamknięcia ksiąg rachunkowych, rok podatkowy Spółki Przejmowanej nie zakończył się na dzień przejęcia. Jednocześnie, na podstawie art. 93 § 2 Ordynacji podatkowej, Spółka Przejmująca wstąpiła w jej prawa i obowiązki podatkowe. Skoro zatem po uwzględnieniu wyników Spółki Przejmowanej Spółka Przejmująca nie korzystała ze wskazanych zwolnień podatkowych i nie poniosła straty podatkowej, w ocenie Wnioskodawcy przesłanki zastosowania zwolnienia zostały spełnione.

Dyrektor KIS uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe. Organ potwierdził, że w przypadku połączenia rozliczanego metodą łączenia udziałów bez zamknięcia ksiąg rachunkowych Spółki Przejmowanej nie dochodzi do zakończenia jej roku podatkowego na dzień połączenia. W konsekwencji Spółka Przejmująca, jako sukcesor podatkowy, powinna uwzględnić również transakcje kontrolowane realizowane przez Spółkę Przejmowaną przed dniem przejęcia.

Organ wskazał także, że warunki zwolnienia z art. 11n pkt 1 ustawy CIT należy oceniać w odniesieniu do całego roku podatkowego Spółki Przejmującej, z uwzględnieniem danych Spółki Przejmowanej. Skoro Wnioskodawca wskazał, że w 2025 r., po uwzględnieniu tych danych, nie korzystał z określonych zwolnień oraz nie poniósł straty podatkowej, Dyrektor KIS uznał, że przesłanki zastosowania zwolnienia zostały spełnione. W rezultacie potwierdził możliwość zastosowania zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych zarówno dla podwyższenia kapitału, jak i przejęcia.

KOMENTARZ EKSPERTÓW

Omawiana interpretacja ma istotne znaczenie dla podmiotów uczestniczących w reorganizacjach realizowanych w formie połączenia przez przejęcie. Potwierdza bowiem, że brak zamknięcia ksiąg rachunkowych spółki przejmowanej wpływa nie tylko na sposób rozliczenia CIT, lecz również na ustalenie obowiązków z zakresu cen transferowych. Transakcje realizowane przez spółkę przejmowaną przed połączeniem powinny zostać uwzględnione przez spółkę przejmującą jako sukcesora podatkowego, natomiast spełnienie warunków zwolnienia dla transakcji krajowych należy oceniać w odniesieniu do całego roku podatkowego spółki przejmującej, z uwzględnieniem wyników podmiotu przejętego.

Interpretacja wpisuje się w kształtującą się korzystną linię interpretacyjną. Analogiczne stanowisko Dyrektor KIS przedstawił już w interpretacji indywidualnej z 12 września 2025 r. (sygn. 0114-KDIP-2-2.4010.337.2025.1.SJ/AP), dotyczącej przejęcia spółek bez zamykania ich ksiąg rachunkowych. Omawiane rozstrzygnięcie nie stanowi więc zasadniczej zmiany podejścia organów, lecz potwierdza i rozwija wcześniejsze stanowisko w zakresie skutków połączenia bez zamknięcia ksiąg rachunkowych dla obowiązków cen transferowych. Interpretacja zwiększa tym samym pewność podatników co do sposobu weryfikacji warunków zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w roku, w którym dochodzi do połączenia.

ALEKSANDRA KRZEMIŃ
doradca podatkowy
w Paczuski Taudul

MIKOŁAJ NIEMCZYŃSKI
konsultant
w Paczuski Taudul

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

Czy 15-letni przedsiębiorca musi płacić składki? Zaskakujący dwugłos ZUS i NFZ,

decyzja Prezesa NFZ z 24 marca 2026 r. nr 8/2026/BP

W marcu 2026 roku małoletni przedsiębiorca wystąpił do Prezesa NFZ z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej. Mimo młodego wieku (zaledwie 15 lat) od jakiegoś czasu prowadzi on – za zgodą i ze wsparciem przedstawiciela ustawowego – działalność gospodarczą w zakresie internetowej sprzedaży odzieży i obuwia oraz usług marketingowych. Wnioskodawca domagał się potwierdzenia, że w związku ze swoją działalnością nie jest zobowiązany do opłacania składki zdrowotnej.

Małoletni przedsiębiorca miał przygotowanego asa w rękawie. Jeszcze w lutym 2026 roku uzyskał interpretację indywidualną Prezesa ZUS, w której organ potwierdził, że Wnioskodawca nie podlega ubezpieczeniom społecznym. Interpretację tę dołączono do wniosku skierowanego do Prezesa NFZ.

Należy przy tym zaznaczyć, że obowiązek podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu jest w przypadku przedsiębiorców wprost uzależniony od podlegania przez nich ubezpieczeniom społecznym (zob. art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych). Mogłoby się zatem wydawać, że Wnioskodawca „uzbrojony” w interpretację Prezesa ZUS stoi na całkowicie wygranej pozycji, a uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia w zakresie składki zdrowotnej będzie jedynie formalnością.

Nic bardziej mylnego. Prezes NFZ skrzętnie skorzystał ze swojej autonomii do wydawania rozstrzygnięć w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu i nie zgodził się ze stanowiskiem Prezesa ZUS, a w zasadzie dość obszernie je skrytykował.

Organ interpretacyjny wskazał, że przepisy o ubezpieczeniach społecznych oraz ubezpieczeniu zdrowotnym w żadnym miejscu nie różnicują przedsiębiorców na pełnoletnich i małoletnich – ani na posiadających pełną lub ograniczoną zdolność do czynności prawnych. W rezultacie wszyscy przedsiębiorcy, niezależnie od wieku, powinni podlegać ubezpieczeniom na tych samych zasadach.

Prezes NFZ podkreślił, że wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 22 kwietnia 2009 r., sygn. VI ACa 1083/08, na którym Prezes ZUS oparł swoją argumentację, został wykorzystany zupełnie niepoprawnie. Wyrok ten reprezentuje bowiem dawną linię orzeczniczą, zgodnie z którą osoby małoletnie w ogóle nie mogą prowadzić działalności gospodarczej. Całkowicie niezrozumiałe jest więc posługiwanie się tym orzeczeniem w sytuacji, gdy Wnioskodawca z powodzeniem zarejestrował działalność i od jakiegoś czasu ją prowadzi. Wyrok przywołany w interpretacji Prezesa ZUS nie może więc stanowić argumentu za brakiem obowiązku ubezpieczeniowego.

Tym samym w ocenie Prezesa NFZ małoletni przedsiębiorca będzie podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu – dokładnie tak samo jak każdy inny przedsiębiorca.

KOMENTARZ EKSPERTÓW

Omawiana interpretacja oraz zawarty w niej „korespondencyjny” spór między Prezesem ZUS a Prezesem NFZ stanowią echo dawnej dyskusji o możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby małoletnie. Zgodnie z obecną praktyką nie budzi wątpliwości, że osoby małoletnie mogą za zgodą opiekunów prawnych rejestrować działalność gospodarczą. Można nawet podejrzewać, że w erze dominacji mediów społecznościowych, krótkich form wideo i wszelkiej maści usług cyfrowych często odnajdują się one we współczesnym biznesie lepiej niż niejeden dorosły.

ZUS w przeszłości wielokrotnie zaskakiwał kreatywną wykładnią przepisów prawa, niestety zwykle na niekorzyść ubezpieczonych. Tym razem zaskoczenie było jednak podwójne – organ rentowy nie tylko popisał się zaskakującą wykładnią, ale dodatkowo jest ona korzystna dla ubezpieczonych.

Doceniając kunszt interpretacyjny i przyjazne podejście ZUS, rację w tym sporze należy jednak przyznać Prezesowi NFZ, który – stąpając twardo po ziemi – trafnie wypunktował brak podstaw prawnych do wyłączenia małoletnich przedsiębiorców z obowiązku składkowego.

Warto przy tym zauważyć, że analizowana interpretacja nie jest pierwszym rozstrzygnięciem tego rodzaju, a składkowy dwugłos ZUS i NFZ trwa już co najmniej od jesieni 2025 roku.

Abstrahując od obecnego brzmienia przepisów, należy zauważyć, że postulat *de lege ferenda* dotyczący przyznania młodocianym przedsiębiorcom dodatkowych preferencji składkowych mógłby zasługiwać na uwagę. Tego rodzaju ulgi bez wątpienia zachęcałyby młode osoby do przedsiębiorczości i samodzielności.

Z drugiej strony młodociani biznesmeni – tak samo jak pozostali przedsiębiorcy – już teraz mogą korzystać z bogatej oferty preferencji składkowych (np. ulga na start, preferencyjny ZUS), a także z reżimu działalności nierejestrowanej. W obliczu „patchworkowego” i najeżonego wyjątkami systemu zabezpieczenia społecznego należy w mojej ocenie bardzo ostrożnie podchodzić do tworzenia kolejnych wyłączeń. Co więcej, przyznanie szczególnej preferencji przedsiębiorcom poniżej osiemnastego roku życia stanowiłoby pokusę do zakładania fikcyjnych firm na małoletnich, za którymi w rzeczywistości staliby rodzice lub inni dorośli członkowie rodziny.

MACIEJ JANKOWSKI
doradca podatkowy
w Paczuski Taudul

ROZDZIAŁ II

WYBÓR ORZECZEŃ

**SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH
ORAZ TSUE**

II. WYBÓR ORZECZEŃ

Brak prawa do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 29 lit. c ustawy VAT do odrębnych usług egzaminacyjnych niezwiązanych bezpośrednio z procesem edukacyjnym,

wyrok NSA z 19 sierpnia 2026 r., sygn. I FSK 2077/23

Usługi egzaminacyjne, dostarczanie materiałów szkoleniowych oraz udostępnianie platform testowych przez podmioty zewnętrzne nie korzystają ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 29 lit. c ustawy VAT, jeżeli podmioty te same nie prowadzą działalności edukacyjnej ani nie realizują celów publicznych w zakresie oświaty. Zwolnienia podatkowe należy interpretować ściśle – samo udostępnienie infrastruktury egzaminacyjnej bez bezpośredniego wkładu w proces kształcenia jest zbyt odległe od usługi głównej, aby objąć je zwolnieniem.

Brak opodatkowania VAT dostawy energii elektrycznej wytworzonej z gazu ziemnego (węglowodorów), dostarczonej i zużytej na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej (WSE),

wyrok NSA z 13 sierpnia 2026 r., sygn. I FSK 2370/23

Dla rozstrzygnięcia kwestii opodatkowania VAT dostawy energii elektrycznej wytworzonej z węglowodorów i gazu ziemnego, dostarczonej i zużytej na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej (WSE), fundamentalne znaczenie ma ustalenie, jakie czynności dokonywane w obszarze polskiej WSE mieszczą się w zakresie praw suwerennych, a więc wyłącznych Polski jako kraju nadbrzeżnego. Aby ustalić katalog suwerennych praw Polski, należy sięgnąć do ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz do prawa międzynarodowego publicznego, tj. Konwencji o prawie morza. Konwencja ta w art. 56 ust. 1 lit. a stanowi, że do praw suwerennych w zakresie WSE należy m.in. wytwarzanie energii elektrycznej poprzez wykorzystanie wody, prądów i wiatru. Z wyroku TSUE z 29 marca 2007 r. w sprawie C-111/05 (Aktiebolaget NN) wynika, że prawa suwerenne należy interpretować enumeratywnie, ściśle. A zatem, ww. przepisy należy interpretować w sposób ścisły (literalny) oraz unikać wykładni rozszerzającej. Skoro w art. 56 ust. 1 lit. a Konwencji o prawie morza jest mowa o wytwarzaniu energii poprzez wykorzystanie wody, prądów i wiatru, to tylko energia z tych źródeł podlegać może suwerennym prawom kraju nadbrzeżnego. A zatem tylko w tych przypadkach można mówić, że Polska ma uprawnienia do opodatkowania VAT dokonywanych czynności. Skoro spółka wytwarza energię elektryczną z innych zasobów, tj. z węglowodorów, z gazu ziemnego, które nie są wymienione jako źródła energetyczne służące do wytwarzania energii elektrycznej w ramach suwerennego prawa kraju nadbrzeżnego – to dostawa energii elektrycznej, którą spółka wytwarza z węglowodorów, gazu ziemnego, nie podlega opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Kwestia spełnienia warunku „wyłącznego” prowadzenia działalności inwestycyjnej, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności,

wyrok NSA z 13 sierpnia 2026 r., sygn. II FSK 1191/23

Przeprowadzanie sporadycznych, incydentalnych czynności (takich jak wyprzedaż zbędnych środków trwałych czy jednorazowy wynajem składnika majątku) nie zmienia charakteru przedmiotu działalności gospodarczej spółki. Działalność gospodarcza charakteryzuje się stałością i powtarzalnością. Osiąganie ubocznych przychodów z takich zdarzeń nie narusza warunku „wyłącznego” prowadzenia działalności inwestycyjnej, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności.

Usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego oraz pośrednictwa w udzielaniu kredytów bankowych i pożyczek pieniężnych wykonywane przez dealera samochodowego należy uznać za usługi pomocnicze w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy VAT,

wyrok NSA z 12 sierpnia 2026 r., sygn. I FSK 1917/23

O uznaniu transakcji finansowej lub ubezpieczeniowej za pomocniczą w rozumieniu art. 90 ust. 6 pkt 1 i 2 ustawy VAT w świetle art. 174 ust. 2 lit. b Dyrektywy 112 nie decyduje sam fakt jej zaplanowania lub powtarzalnego i stałego charakteru wynikającego ze specyfiki i standardów rynkowych podstawowej branży podatnika. Profesjonalne zorganizowanie oraz świadoma i celowa decyzja o świadczeniu usług akcesoryjnych nie pozbawiają ich statusu transakcji pomocniczych. Pomocniczy charakter świadczeń występuje wtedy, gdy transakcje te nie stanowią podstawowej działalności gospodarczej podatnika, nie są jej bezpośrednim, stałym i koniecznym rozszerzeniem, a stopień zaangażowania aktywów, zasobów osobowych oraz towarów i usług, od których przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego, jest znikomy lub marginalny. W konsekwencji należy uznać, iż usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego i kredytowego oraz w zakresie udzielania pożyczek pieniężnych wykonywane przez spółkę będącą dealerem samochodowym mają charakter usług pomocniczych do wykonywanej zasadniczej działalności gospodarczej. W rezultacie, nie powinny być brane do kalkulacji współczynnika proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 3 ustawy VAT.

Długość okresów, na jakie poręczenia zostały udzielone nie ma wpływu na ocenę ekwiwalentności świadczeń,

wyrok NSA z 12 sierpnia 2026 r., sygn. II FSK 1433/23

Błędne i nieznaające oparcia w przepisach prawa jest stanowisko, że przy ocenie ekwiwalentności świadczeń należy brać pod uwagę nie tylko wysokość kwot poręczeń, ale też okres, na który te poręczenia zostały udzielone. O ekwiwalentności świadczeń decyduje przede wszystkim wartość zabezpieczeń faktycznie udzielonych. Niewspółmierność okresów, na które zostały udzielone wzajemne poręczenia i zabezpieczenia, nie ma wpływu na ocenę ekwiwalentności świadczeń. Ustalenie wartości nieodpłatnych świadczeń następuje na podstawie art. 12 ust. 6 pkt 4 ustawy CIT, tj. na podstawie cen rynkowych stosowanych przy świadczeniu usług lub udostępnianiu rzeczy lub praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia. Natomiast czynnik czasu nie jest uwzględniany przy badaniu ekwiwalentności. Do oceny ekwiwalentności przyjmuje się obiektywne kryterium, jakim jest równowartość świadczeń, co wynika wprost z art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Kwestia pomniejszenia podstawy opodatkowania PNIF o wartość obligacji wyemitowanych przez inne państwa członkowskie UE – pytanie prejudycjalne do TSUE,

postanowienie NSA z 11 sierpnia 2026 r., sygn. III FSK 591/25

Czy przepisy TFUE, a w szczególności art. 63 i art. 65 ust. 1 lit. a i lit. b w zw. z ust. 3, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego takim jak art. 5 ust. 9 pkt 1 ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych, na mocy którego bank może pomniejszyć podstawę opodatkowania tym podatkiem o wartość aktywów w postaci skarbowych papierów wartościowych emitowanych przez rząd tego państwa członkowskiego, natomiast nie może pomniejszyć podstawy opodatkowania tym podatkiem o wartość aktywów stanowiących obligacje wyemitowane przez rządy innych państw członkowskich?

Koszty wynagrodzenia faktora ponoszone na podstawie umów faktoringu pełnego nie stanowią kosztów finansowania dłużnego, o których mowa w art. 15c ust. 12 ustawy CIT,

wyrok WSA w Poznaniu z 20 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/Po 1095/26

Wynagrodzenie faktora (obejmujące dyskonto, odsetki faktoringowe oraz inne opłaty i prowizje) ponoszone przez spółkę na podstawie umowy faktoringu pełnego nie stanowi kosztu finansowania dłużnego, o którym mowa w art. 15c ust. 12 ustawy CIT. Środki przekazywane przez faktora stanowią bowiem zapłatę za definitywnie przenoszone na niego prawo majątkowe w postaci wierzytelności, a nie środki przekazane pod tytułem zwrotnym.

Skutki podatkowe w PCC oddania walut wirtualnych do odpłatnego używania,

wyrok WSA we Wrocławiu z 20 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/Wr 371/26

Zwolnienie od PCC zawarte w art. 9 pkt 1a ustawy PCC obejmuje wyłącznie umowy sprzedaży oraz zamiany walut wirtualnych. Oznacza to a contrario, że wszelkie inne odpłatne czynności cywilnoprawne dokonywane w zakresie walut wirtualnych – w tym ich przekazanie do odpłatnego używania na podstawie umowy o charakterze użytkowania – wchodzi w zakres opodatkowania tym podatkiem.

Obiektywny charakter statusu podatnika VAT przy ocenie obowiązku rozliczenia importu usług w świetle art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT,

wyrok WSA we Wrocławiu z 20 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/Wr 469/26

O kwalifikacji czynności wykonywanych przez zagraniczną osobę fizyczną na rzecz polskiej spółki jako świadczenia usług przez podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, a w konsekwencji o obowiązku rozpoznania przez nabywcę importu usług na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, decydują obiektywne okoliczności faktyczne ich wykonywania za wynagrodzeniem, a nie subiektywne oświadczenie kontrahenta o nieprowadzeniu działalności gospodarczej lub brak jego oficjalnej rejestracji dla celów podatkowych.

Odpłatne udostępnianie przez gminę pasa drogi wewnętrznej na podstawie zawieranych umów cywilnoprawnych nie podlega opodatkowaniu VAT,

wyrok WSA w Poznaniu z 19 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/Po 868/26

Zważywszy na treść art. 13 Dyrektywy 112 nie można uznać, że każda działalność wykonywana przez władze publiczne na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych skutkuje brakiem możliwości zastosowania wyłączenia z definicji podatnika na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy VAT. W art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym mowa jest o gminnych drogach, a zatem chodzi o gminne drogi publiczne i wewnętrzne. W konsekwencji, ogół działań odnoszących się do gminnych dróg (zarówno publicznych, jak i wewnętrznych) stanowi sferę zadań własnych gminy, a więc tę sferę, gdzie działalność gminy skupiona jest na zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty, a nie na prowadzeniu działalności gospodarczej. Gmina, udostępniając pas drogowy drogi wewnętrznej, działa w szczególnym trybie właściwym dla prawa publicznego. Pomimo że udostępnienie pasa drogowego następuje z zastosowaniem umowy prawa cywilnego, to nie zmienia zasadniczej tezy, że działalność gminy w tym zakresie podporządkowana jest postanowieniom art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym, a zatem stanowi realizację zadań własnych w zakresie

zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty. A zatem, w tym przypadku gmina udostępniając odpłatnie na podstawie umowy cywilnoprawnej pas drogowy drogi wewnętrznej działa w charakterze organu władzy publicznej. Tym samym korzysta z wyłączenia z grona podatników w oparciu o art. 15 ust. 6 ustawy VAT.

Brak obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych w transakcjach pomiędzy gminą a jej spółką jednoosobową w przypadku wystąpienia powiązań osobowych,

wyrok WSA we Wrocławiu z 18 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/Wr 325/26

Prawidłowa ocena co do zastosowania art. 11n pkt 5 ustawy CIT prowadzi do wniosku, że w przypadku transakcji zawieranych pomiędzy spółką a gminą, do której należy 100% udziałów w spółce, spółka nie ma obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych, w przypadku gdy zachodzą między nimi wyłącznie powiązania o charakterze kapitałowym i osobowym wynikające z powiązania spółki z gminą.

Kwestia stosowania limitu z art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy CIT w przypadku faktoringu pełnego wierzytelności własnych,

wyrok WSA w Gliwicach z 13 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/GI 1232/25

Przychody uzyskiwane z tytułu odpłatnego zbycia własnych wierzytelności handlowych w ramach umowy faktoringu pełnego (bez regresu), powstałych w ramach podstawowej działalności operacyjnej podatnika, nie stanowią przychodów z pasywnych źródeł w rozumieniu art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy CIT. Wykładnia tego przepisu musi uwzględniać jego ratio legis, którym jest ograniczenie prawa do ryczału od dochodów spółek jedynie dla podmiotów nieprowadzących rzeczywistej działalności gospodarczej, a nakierowanych na czerpanie przychodów z czysto pasywnych źródeł.

ROZDZIAŁ III

WYBÓR INTER- PRETACJI PODATKOWYCH

III. WYBÓR INTERPRETACJI

Transakcje, w których cena ustalona jest w sposób wynikający z ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, są objęte normą art. 11b pkt 1 ustawy CIT,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 sierpnia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.327.2026.1.EWJ

Przepis art. 11b pkt 1 ustawy CIT zwalnia z obowiązków wynikających z rozdz. 1a ustawy CIT w sytuacji, gdy cena będąca przedmiotem transakcji kontrolowanej wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych. Z literalnego brzmienia omawianego przepisu wynika, że zwolnienie z obowiązków wynikających z rozdz. 1a dotyczy tylko sytuacji, gdy cena wynika z ustawy lub innych aktów normatywnych wydanych na jej podstawie. Normą art. 11b pkt 1 ustawy CIT objęte są zatem te ceny transakcji kontrolowanej, które wynikają z przepisów ustaw i rozporządzeń. Dla takich transakcji spółka zwolniona jest z obowiązków wynikających z rozdz. 1a ustawy CIT.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej będącej przedmiotem wniosku spółka jest zobowiązana stosować przepisy ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych. Ponadto ceny produktów nabywanych przez spółkę od dostawcy nie podlegają swobodnemu kształtowaniu przez strony transakcji. Warunki cenowe tej transakcji wynikają wyłącznie z przepisów ww. ustawy o refundacji oraz wydanych na jej podstawie decyzji refundacyjnych. W konsekwencji należy stwierdzić, że transakcje, w których cena ustalona jest w sposób wynikający z ustawy o refundacji, są objęte normą art. 11b pkt 1 ustawy CIT. Zatem do transakcji zakupu i dystrybucji produktów leczniczych objętych refundacją (leków refundowanych) zastosowania nie znajdują przepisy art. 11k ust. 2 ustawy CIT.

Skutki podatkowe na gruncie VAT odpłatnego przeniesienia zakładu pracy na inną spółkę,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 sierpnia 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.369.2026.3.SR

Spółka X. przeprowadziła transakcję obejmującą przeniesienie do spółki Y. wszystkich pracowników w ramach przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ KP i wybranych aktywów potrzebnych im w pracy biurowej. Przeniesienie zakładu pracy na spółkę Y. zostało dokonane w ramach umowy sprzedaży zawartej pomiędzy X. i Y. i nastąpiło za wynagrodzeniem ustalonym na zasadzie rynkowej. Spółka Y. jest spółką zawiązaną przez grupę w celu przeniesienia do niej pracowników oraz innych składników majątku spółki X. w ramach transakcji. Spółka Y. ma prowadzić działalność pomocniczą, usługową względem spółek operacyjnych w takich obszarach, jak: administracja, kadry i płace (HR), relacje

z partnerami, onboarding i bieżące wsparcie partnerów, compliance, analizy biznesowe i strategię, marketing i komunikacja. W efekcie transakcji spółka Y. pozyskała zasoby ludzkie umożliwiające jej świadczenie usług niematerialnych, których świadczenie polega w przeważającej mierze na korzystaniu z kapitału ludzkiego. O ile przedmiotem transakcji nie jest przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczami oraz ich częściami, a także wszelkimi postaciami energii, transakcja taka rozpoznawana jest jako świadczenie usługi.

W analizowanym przypadku istnieje bezpośredni związek pomiędzy dokonaniem świadczeniem a otrzymanym wynagrodzeniem, ponieważ spełniona jest przesłanka istnienia związku pomiędzy wypłatą należności a otrzymaniem świadczenia wzajemnego, co jest warunkiem koniecznym do uznania, że wypłata tej kwoty podlega opodatkowaniu VAT. Kwotę ustaloną na mocy umowy sprzedaży w zamian za przekazanie pracowników (ich wiedzy i doświadczenia) oraz innych składników niematerialnych (umowy, licencje) niezbędnych im do świadczenia pracy, należy traktować jako wynagrodzenie za świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Z kolei w przypadku odpłatnego przeniesienia składników materialnych (środków trwałych i innych składników rzeczowych) niezbędnych pracownikom do świadczenia pracy, mamy do czynienia z odpłatną dostawą towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT. Podsumowując, transakcja polegająca na odpłatnym przeniesieniu zakładu pracy X. stanowiła odpłatne świadczenie usług oraz dostawę towarów (w odniesieniu do konkretnych składników majątku) przez spółkę X. na rzecz spółki Y., podlegające opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Nabycie przez spółkę Y. zakładu pracy miało związek wyłącznie z wykonywaniem działalności opodatkowanej VAT. Działalność spółki Y. w całości podlegała opodatkowaniu VAT i spółka ta nie korzystała ze zwolnienia od tego podatku. Na moment transakcji spółka Y. była zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT oraz spełniała ustawową definicję podatnika zawartą w art. 15 ustawy VAT. W konsekwencji, spółce Y. – na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT – przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w związku z odpłatnym nabyciem od spółki X. zakładu pracy.

Kwestia stosowania art. 7 ust. 3 pkt 7 ustawy CIT w przypadku połączenia spółek z grupy w oparciu o treść art. 515¹ KSH,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 sierpnia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.312.2026.1.EWJ

Z opisu sprawy wynika, że przedmiotem działalności spółki jest produkcja. Obecnie planowane jest połączenie spółki ze spółką siostrą (spółka z grupy). Z uwagi na tożsamą strukturę własnościową spółki i spółki z grupy planowe połączenie ma zostać przeprowadzone w oparciu o treść art. 515¹ KSH. Spółka w roku (...) poniosła stratę podatkową.

Na dzień połączenia spółka będzie zatem posiadała nierozliczone straty podatkowe za rok podatkowy (...) r. W przedmiotowej sprawie nie wystąpi sytuacja opisana w art. 7 ust. 3 pkt 7 lit. b ustawy CIT, ponieważ na dzień kończący rok podatkowy (...) struktura udziałowa spółki była taka sama jak będzie po połączeniu – na ostatni dzień roku podatkowego (...) po (...) % udziałów w kapitale zakładowym spółki posiadała osoba fizyczna będąca polskim rezydentem podatkowym oraz Y i te same podmioty pozostaną udziałowcami spółki w tej samej proporcji po połączeniu. Co istotne, przedmiot faktycznie prowadzonej przez spółkę podstawowej działalności gospodarczej po przejęciu spółki przejmowanej nie będzie inny niż przedmiot faktycznie prowadzonej przez spółkę podstawowej działalności przed dokonaniem przejęcia, z tym, że z wykorzystaniem majątku przyjętego od podmiotu z grupy.

Przejęcie spółki pozwoli na uproszczenie struktury organizacyjnej grupy w Polsce, a także zwiększenie efektywności ekonomicznej poprzez ograniczenie kosztów zarządzania spółki oraz kosztów administracyjnych działalności grupy prowadzonej w Polsce. W związku z powyższym, mimo iż spółka posiadać będzie na dzień przejęcia spółki przejmowanej własne straty podatkowe, nie ziszczą się warunki negatywne, ograniczające spółce możliwość ustalenia dochodu w sposób wskazany w art. 7 ust. 3 pkt 7 ustawy CIT. Tym samym w sprawie nie znajdzie również zastosowania art. 7 ust. 4b ustawy CIT ograniczający możliwość uwzględnienia straty, o której mowa w ww. art. 7 ust. 3 pkt 7 ustawy CIT, przy obliczaniu strat podatkowych spółki. Spółce przejmującej będzie zatem nadal przysługiwało prawo do rozliczenia straty podatkowej powstałej w latach ubiegłych.

Skutki podatkowe w VAT udostępnienia zakwaterowania pracownikom,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 sierpnia 2026 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.294.2026.2.KK

Wydatki ponoszone przez spółkę na zakwaterowanie poza SSE – wariant B oraz koszty pośrednika, związane z ww. zakwaterowaniem, związane będą w sposób bezpośredni z czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu VAT, tj. nieodpłatnym udostępnianiem mieszkań poza SSE pracownikom delegowanym – wariant B. W konsekwencji, nie będzie spółce przysługiwało – zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy VAT – prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących wydatki poniesione na zakwaterowanie pracowników poza SSE – wariant B oraz z faktur dokumentujących koszty pośrednika, związane z ww. zakwaterowaniem, ponieważ usługi te nie będą wykorzystywane przez spółkę do wykonywania czynności opodatkowanych VAT. Brak prawa do odliczenia z uwagi na brak związku tych wydatków z czynnościami opodatkowanymi powoduje więc, że nie wystąpi obowiązek opodatkowania nieodpłatnego świadczenia usług (tj. nieodpłatnego udostępniania mieszkań pracownikom poza SSE, pracownikom delegowanym), a w konsekwencji w okolicznościach wynikających z opisu sprawy nie znajdzie zastosowania przepis art. 8 ust. 2 ustawy VAT. Czynności, o których mowa w art. 8 ust. 2 ustawy VAT, podlegają bowiem opodatkowaniu tylko w sytuacji, gdy podatnikowi przy ich nabyciu przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego.

Ustalenie, czy pomiędzy grupą a spółką z o.o. występują powiązania finansowe, ekonomiczne i organizacyjne umożliwiające utworzenie grupy VAT w rozumieniu art. 15a ustawy VAT,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 sierpnia 2026 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.560.2026.2.PRP

Aby uznać, że dochodzi do spełnienia warunku powiązania finansowego, jeden z członków grupy VAT powinien posiadać bezpośrednio ponad 50% udziałów (akcji) w kapitale zakładowym lub ponad 50% praw głosu w organach kontrolnych, stanowiących lub zarządzających pozostałych członków grupy lub ponad 50% prawa do udziału w zysku każdego z pozostałych podatników będących członkami grupy. Z opisu sprawy wynika, że grupa posiada 100% udziałów w kapitale zakładowym spółki z o.o. Zatem pomiędzy grupą a spółką z o.o. występują powiązania finansowe w rozumieniu art. 15a ust. 3 ustawy VAT. Pomiedzy grupą a spółką z o.o. zachodzą również powiązania ekonomiczne. Bowiem,

działalności grupy oraz spółki z o.o. uzupełniają się i są współzależne, w szczególności z uwagi na to, że działalność grupy (funkcje zarządcze i koordynacyjne) pozostaje w związku z działalnością operacyjną spółki z o.o., a spółka z o.o. korzysta z realizowanych przez grupę funkcji koordynacyjnych w zakresie wynikającym z faktycznego przebiegu współpracy i rzeczywistych powiązań. Ponadto działalność operacyjna spółki z o.o. jest prowadzona przy wykorzystaniu funkcji, usług, systemów, licencji, narzędzi i procesów zapewnianych lub koordynowanych przez grupę, natomiast grupa korzysta ze świadczeń wykonywanych przez spółkę z o.o., w szczególności z najmu powierzchni, poręczeń finansowych, licencji oraz usług reklamowo-promocyjnych.

Z perspektywy spółki z o.o. korzystanie z działalności wspierającej grupy ma charakter szeroki i istotny oraz obejmuje znaczną część procesów pomocniczych wykorzystywanych w bieżącej działalności operacyjnej spółki z o.o. Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że pomiędzy grupą a spółką z o.o. istnieją powiązania ekonomiczne, o których mowa w art. 15a ust. 4 ustawy VAT. W odniesieniu natomiast do powiązań organizacyjnych, wskazać należy, że grupa oraz spółka z o.o. prawnie i faktycznie znajdują się pod wspólnym kierownictwem oraz organizują swoje działania całkowicie lub częściowo w porozumieniu. W strukturach zarządczych obu spółek występuje wspólny członek zarządu, co potwierdza istnienie wspólnego kierownictwa oraz spójność procesu decyzyjnego w odniesieniu do kluczowych obszarów działalności. Dodatkowo, ze względu na relację właścicielską (spółka dominująca – spółka zależna) decyzje dotyczące istotnych kwestii gospodarczych (w tym kierunków rozwoju, budżetów, polityk wewnętrznych, standardów raportowania i kontroli) są podejmowane w sposób skoordynowany, a wybrane procesy, np. planowanie, controlling, raportowanie oraz wdrażanie standardów i procedur są realizowane według jednolitych założeń organizacyjnych. Wobec powyższego, w stosunku do grupy oraz spółki z o.o. wystąpią powiązania organizacyjne, o których mowa w art. 15a ust. 5 ustawy VAT.

Mając na uwadze powyższe, pomiędzy grupą a spółką z o.o. będą istniały powiązania finansowe w rozumieniu art. 15a ust. 3 ustawy VAT, powiązania ekonomiczne w rozumieniu art. 15a ust. 4 ustawy VAT oraz powiązania organizacyjne w rozumieniu art. 15a ust. 5 ustawy VAT, wymagane do utworzenia grupy VAT, a zatem grupa oraz spółka z o.o. spełniają przesłanki, o których mowa w art. 15a ust. 1 ustawy VAT, warunkujące utworzenie grupy VAT.

Uznanie voucherów za bony różnego przeznaczenia. Zwolnienie z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży voucherów przy zastosowaniu kasy rejestrującej. Zwolnienie z obowiązku wystawiania faktur dla sprzedaży voucherów. Sposób dokumentowania sprzedaży voucherów. Moment powstania obowiązku podatkowego realizowanej sprzedaży,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 sierpnia 2026 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.520.2026.2.JM

Z wniosku wynika, że każdy z voucherów ma charakter voucheru kwotowego i uprawnia posiadacza do wyboru z szerokiego katalogu, który obejmuje możliwość nabycia zarówno usług, jak i towarów (kosmetyki) z oferty salonów spółki lub salonów franczyzowych. W momencie ich sprzedaży nie wiadomo, czy klient wybierze usługę kosmetyczną (stawka VAT 8%), usługę specjalistyczną, czy też zakupi kosmetyki (stawka VAT 23%), jak również może wybrać salon, w którym voucher będzie zrealizowany. Sprzedaż voucherów/kart podarunkowych emitowanych przez spółkę jest opodatkowana

w Polsce. Spółka prowadzi działalność wyłącznie w Polsce, a sieć salonów, w których vouchery są realizowane, obejmuje gabinety zlokalizowane na terytorium Polski. Vouchery nie są emitowane ani dystrybuowane w sposób ukierunkowany na świadczenia realizowane poza terytorium Polski. Mając na uwadze powyższe, należy uznać, że opisane vouchery spełniają definicję bonu zawartą w art. 2 pkt 41 ustawy VAT. Wprawdzie w momencie wydawania opisanych voucherów znane jest miejsce dostawy towarów/świadczenia usług (będzie to Polska), lecz nie jest znana wysokość podatku VAT należnego od dostarczanych towarów/świadczonej usługi w zamian za ten bon, w związku z czym dystrybuowany bezpośrednio przez spółkę voucher stanowi, zgodnie z art. 2 pkt 44 ustawy VAT, bon różnego przeznaczenia. W odniesieniu do bonów różnego przeznaczenia podatek VAT powinien zostać pobrany, gdy zostaną dostarczone towary lub wykonane usługi, których dany bon dotyczy. W tym kontekście ewentualny wcześniejszy transfer bonów różnego przeznaczenia nie podlega opodatkowaniu VAT.

Dystrybucja voucherów nie mieści się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu VAT, wymienionych w art. 5 ust. 1 ustawy VAT, a zatem nie stanowi sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy. Zatem dystrybucja voucherów na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej (konsumentów) nie podlega ewidencjonowaniu za pomocą kas rejestrujących, o którym mowa w art. 111 ust. 1 ustawy VAT, gdyż obowiązek stosowania kas rejestrujących związany jest z realizacją sprzedaży, a więc wydaniem towaru/wykonaniem usługi. Skoro dystrybucja voucherów nie mieści się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu VAT, to spółka nie może także tych transakcji, w świetle art. 106b ust. 1 ustawy VAT, dokumentować fakturą. Tym samym, spółka powinna udokumentować ww. czynność innym dokumentem księgowym, np. notą księgową lub innym dokumentem wewnętrznym. Skoro w rozpatrywanej sprawie dystrybucja voucherów nie może zostać udokumentowana fakturą ani nie podlega obowiązkowi zaewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej, to w celu potwierdzenia tej transakcji spółka może wystawić notę księgową lub inny dokument wewnętrzny (np. paragon niefiskalny).

W momencie odpłatnego wydania voucherów nie powstaje obowiązek podatkowy w podatku VAT, ponieważ sprzedaż tych bonów nie mieści się w katalogu czynności opodatkowanych (samo wydanie bonu MPV nie spełnia przesłanek definicji dostawy towarów ani świadczenia usług). Opodatkowaniu VAT podlegać będzie dopiero faktyczna dostawa towarów bądź faktyczne świadczenie usług w zamian za ten bon. A zatem, w odniesieniu do voucherów obowiązek podatkowy w zakresie podatku VAT będzie powstawał w momencie faktycznej dostawy towarów bądź faktycznego świadczenia usług dokonanych w zamian za voucher (bon).

W odniesieniu do płatności za towar lub usługę za pośrednictwem bonu różnego przeznaczenia ustawodawca rozróżnił zatem dwie sytuacje, tj. gdy bon różnego przeznaczenia jest realizowany w całości oraz gdy jest realizowany w części. Dla dostawy towarów i świadczenia usług dokonanych w zamian za bon MPV realizowany w całości, podstawą opodatkowania jest wartość wynagrodzenia zapłaconego za ten bon pomniejszona o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami lub wartość pieniężna wskazana na tym bonie lub powiązanej dokumentacji, pomniejszona o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami – w przypadku gdy informacje dotyczące tego wynagrodzenia są niedostępne. Natomiast dla dostawy towarów i świadczenia usług dokonanych w zamian za bon MPV realizowany w części, w sytuacji gdy w pozostałej części posiadacz ma możliwość realizacji niewykorzystanej części bonu, podstawa opodatkowania jest równa odpowiedniej części wynagrodzenia zapłaconego za ten bon (pomniejszonej o podatek VAT) lub odpowiedniej części wartości pieniężnej wskazanej na tym bonie lub powiązanej dokumentacji pomniejszonej o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami.

Podsumowując, dla dostawy towarów i świadczenia usług dokonanych w zamian za voucher (bon MPV) realizowany w części, podstawa opodatkowania jest równa odpowiedniej części wynagrodzenia zapłaconego za ten bon (pomniejszonej o podatek VAT) lub odpowiedniej części wartości pieniężnej wskazanej na tym bonie lub powiązanej dokumentacji pomniejszonej o kwotę podatku związaną z dostarczonymi towarami lub świadczonymi usługami.

Zgodnie z regulacją art. 8b ust. 1 w zw. z art. 19a ust. 1 ustawy VAT, jedynie faktyczne przekazanie towarów lub faktyczne świadczenie usług dokonane w zamian za bon różnego przeznaczenia podle-

ga opodatkowaniu VAT, zaś nie podlega opodatkowaniu wcześniejszy jego transfer. W konsekwencji, kwoty otrzymywane od klientów w związku z wydaniem im bonów różnego przeznaczenia nie są kwotami otrzymywanymi z tytułu czynności podlegającej opodatkowaniu VAT, więc zatrzymane kwoty uzyskane ze sprzedaży niewykorzystanych bonów w całości bądź w części nie podlegają opodatkowaniu VAT, bo nigdy nie dochodzi do faktycznego przekazania towarów ani wykonania usługi dokonanych w zamian za te bony. Reasumując, niewykorzystana wartość voucherów lub niewykorzystana część ich wartości nie podlega opodatkowaniu VAT.

Brak możliwości uznania, że w przypadku nabywania przez spółkę obligacji zerokuponowych i utrzymywania ich do dnia wykupu przez emitenta, przychodem uwzględnianym przy obliczaniu udziału przychodów, o którym mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, jest wyłącznie kwota dyskonta,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 sierpnia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.318.2026.1.EJ

Obligacje o kuponie zerowym (coupon bonds) polegają na tym, że są od razu emitowane z dyskontem w stosunku do ich wartości nominalnej. Nabywca płaci więc za obligację jej wartość nominalną, pomniejszoną o należne w przyszłości oprocentowanie. Wartość nominalna podlega natomiast jednorazowej spłacie dopiero w momencie wykupu obligacji, kryjąc w sobie skapitalizowane oprocentowanie pod postacią dyskonta, które stanowi różnicę pomiędzy wartością nominalną a niższą od niej ceną emisyjną obligacji. Z powyższego wynika, że w momencie wykupu obligacji przez ich emitenta obligatariusz otrzymuje kwotę nominalną obligacji, która zawiera w sobie wynagrodzenie w postaci dyskonta. W wyniku wykupu obligacji przez ich emitenta, dochodzi do realizacji praw z obligacji, tj. spółka otrzymuje wartość nominalną obligacji, której element stanowi dyskonto.

Wobec powyższego, ustalając strukturę przychodów, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, wśród których należy ująć też przychody wymienione w lit. f, spółka powinna uwzględnić całą kwotę otrzymaną z tytułu realizacji prawa, jakim jest wierzytelność przysługująca spółce jako obligatariuszowi wobec emitenta, wynikająca ze zobowiązania emitenta do wykupu obligacji w ustalonym terminie. Należy bowiem podkreślić, że w art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy CIT ustawodawca wyraźnie wskazuje na przychody osiągnięte ze zbycia i realizacji praw z instrumentów finansowych, a nie na dochody, czyli różnicę pomiędzy przychodami a kosztami.

Uzasadnienie spółki dla uwzględnienia kwoty samego dyskonta lub odsetek nie znajduje więc potwierdzenia w wykładni literalnej, która tylko wyjątkowo może być pominięta i zastąpiona, np. wykładnią celowościową, przy czym argumenty spółki również nie uzasadniają tego rodzaju wykładni. W konsekwencji nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem, że dla potrzeb ustalenia warunku określonego w art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy CIT, w przypadku inwestowania przez spółkę w obligacje przychodem ze zbycia i realizacji praw z instrumentów finansowych jest wyłącznie rzeczywiste przyzysporzenie majątkowe osiągnięte przez spółkę, tj. wynagrodzenie uzyskane z tytułu udostępnienia kapitału w postaci odsetek albo dyskonta.

Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów opłaty CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism),

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 10 sierpnia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.301.2026.1.BS

Opłata CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism) niewątpliwie jest związana z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą, polegającą na imporcie towarów spoza UE do Polski, ponieważ bez uiszczenia tej opłaty towar nie mógłby zostać dopuszczony do obrotu na rynku UE. Ponadto do poniesienia opłaty CBAM spółka została zobowiązana na podstawie przepisów UE. A zatem, wydatek w postaci ww. opłaty będzie poniesiony w celu uzyskania przychodu ze sprzedaży towarów i nie jest ujęty w zamkniętym katalogu wyłączeń zawartym w art. 16 ust. 1 ustawy CIT.

Zakup certyfikatów CBAM wiąże się bezpośrednio z przywozem konkretnego asortymentu towarów, wydatek ten można jednoznacznie przypisać do przychodu uzyskanego z odpłatnego zbycia towarów. Poniesienie przedmiotowych kosztów warunkuje jednocześnie możliwość dokonywania obrotu towarami objętymi CBAM na rynku UE i tym samym osiąganie przychodów z tego tytułu. W celu rozliczenia przedmiotowych kosztów należy uwzględnić więc zasady potrącalności kosztów bezpośrednio związanych z przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4, 4b i 4c ustawy CIT. W przedmiotowej sprawie szacowana przez spółkę wartość opłaty CBAM nie stanowi jeszcze kosztu poniesionego, a tym samym nie może zostać uznana za koszt uzyskania przychodów na gruncie ustawy CIT jako element wartości towarów w dacie ich sprzedaży. Nie ma w tym przypadku znaczenia, że bilansowo szacowana wartość opłaty CBAM może stanowić element ceny nabycia importowanych towarów. Koszty z tytułu opłat CBAM mogą podlegać potrąceniu na gruncie podatkowym wyłącznie jako koszty poniesione.

Kwestia zaliczenia benefitów pracowniczych oraz wydatków przeznaczonych na ubezpieczenia samochodów osobowych do kosztów uzyskania przychodów,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 sierpnia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.296.2026.2.ZK

Przekazywanie niżej wymienionych benefitów pracownikom, tj.: i) welcome pack dla nowych pracowników zawierający kwiatek doniczkowy, książkę tematyczną (związaną z profilem działalności spółki lub rozwojem kompetencji miękkich lub specjalistycznych) oraz plecak z logo firmy; ii) lunch z buddy (opiekunem, mentorem) – jako element wprowadzenia nowych pracowników do zespołu; iii) onboarding pizza – jako element integracji nowych pracowników z zespołem; iv) comiesięczne śniadanie dla pracowników biura w (...) – zakup usługi gastronomicznej; v) pozostałe spotkania integracyjne zespołu pracowników odbywające się raz na kilka miesięcy z takich okazji jak m.in. halloween, mikołajki, andrzejki – w ramach spotkań jest serwowany poczęstunek składający się m.in. z chipsów, słonych przekąsek, artykułów na grilla; vi) zakup produktów spożywczych: a) produkty przeznaczone na śniadania dla pracowników biura takie jak: pieczywo, masło, sery, jajka, wędliny, b) produkty do kuchni firmowej takie jak: kawa, herbata (różne rodzaje), mleko (różne rodzaje: klasyczne, bez laktozy, roślinne), syropy owocowe do wody, cukier, miód, słodczyce (cukierki, ciastka), przyprawy, c) owoce i warzywa w ramach akcji „owocowe poniedziałki”; vii) zakup artykułów higienicznych do tzw. koszyczka higienicznego takie jak: tampony, podpaski, rolka do czyszczenia odzieży, dezodorant, chusteczki nawilżane, krem do rąk, plastry opatrunkowe; viii) zestaw podarunkowy dla pra-

cowników będących na zwolnieniu chorobowym, w którego skład wchodzi przykładowo: czekolada, herbata, syrop owocowy, miód, konfitury; ix) prezenty z okazji: a) ślubu lub narodzin dziecka – np. voucher do restauracji, bukiet kwiatów, body dziecięce z logo firmy, kartki gratulacyjne, b) dnia kobiet i mężczyzn – np. poczęstunek, drobne słodczyce, kwiaty cięte, c) urodzin pracownika – np. torba z logo firmy, kubek z logo firmy, kartka gratulacyjna, zestaw z logo firmy (mały miód, herbata, czekolada) o koszcie około 100 zł brutto, d) świąt – np. karty pluxee, e) prezenty z okazji 5-, 10-, 15-lecia – np. vouchery, f) prezent pożegnalny dla odchodzącego pracownika w postaci notesu-planera i grawerowanego słoika z życzeniami od pozostałych pracowników w łącznej wartości ok. 200 zł brutto; x) karty do wykorzystania na platformie handlowej do 100 zł sfinansowane w ramach konkursów pracowniczych – jest obecnie powszechną praktyką na rynku pracy, która zachęca do podjęcia i kontynuowania zatrudnienia u danego podmiotu.

Powyższe artykuły są nabywane i udostępniane pracownikom celem zapewnienia im komfortu zatrudnienia oraz wzrostu ich motywacji. Ma to pozytywny wpływ na działalność firmy, gdyż stanowi zachętę do dalszego zatrudnienia. Ponadto wydatki wskazane w pkt i)-x) nie stanowią bezpośredniej formy odpłatności za pracę ani nie stanowią składników wynagrodzenia, jakie wykazywane są na listach płac poszczególnych pracowników. Wydatki te stanowią jednak pośrednio wydatki ponoszone w celach pracowniczych, w szczególności dla zachowania dobrej atmosfery w pracy, co znacząco zmniejsza rotację pracowników, wpływa na pogłębienie relacji pomiędzy pracodawcą a pracownikiem i zwiększa motywację pracowników do pracy w danym miejscu. Wydatki na benefity dla pracowników są pokrywane ze środków obrotowych, nie są one zwracane spółce w żadnej formie. Wydatki te są również odpowiednio udokumentowane, w postaci odpowiednich faktur zakupowych czy rachunków. W świetle powyższego należy wskazać, że w zakresie benefitów wymienionych w pkt i)-vii) oraz x) spółka będzie miała prawo do zaliczenia tych benefitów do podatkowych kosztów uzyskania przychodów. Wydatki w tej części pozostają w związku przyczynowo-skutkowym z uzyskaniem, zachowaniem lub zabezpieczeniem przychodów i mogą mieć wpływ na wielkość osiągniętych przez spółkę przychodów. W konsekwencji ww. wydatki będą mogły stanowić koszty uzyskania przychodów, zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy CIT i nie będą wyłączone z tych kosztów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy CIT.

Wydatki na zakup prezentów nie stanowią bezpośredniej formy odpłatności za pracę ani też składników wynagrodzenia wykazywanych na listach płac poszczególnych pracowników. Zatem, z uwagi na wyłączenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 14 ustawy CIT, spółka nie będzie uprawniona do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wskazanych we wniosku benefitów nr viii)-ix) ponoszonych w związku z zakupem prezentów na rzecz pracowników.

Z opisu sprawy wynika, że spółka ponosi wydatki związane z ubezpieczeniem samochodów osobowych będących przedmiotem leasingu operacyjnego, spełniającego wymogi wynikające z art. 17b ustawy CIT. Przedmiotem niektórych wskazanych umów leasingu operacyjnego są samochody o wartości przekraczającej 150 tys. zł netto. W związku z zawartymi umowami leasingu, spółka otrzymuje comiesięczne faktury z tytułu ubezpieczeń, które obejmują: ubezpieczenie AC, Ubezpieczenie NNW i Road Assistance (ubezpieczenie zapewniające organizację i pokrycie kosztów pomocy w razie awarii lub wypadku; nie jest ono uzależnione od wartości samochodu, spółka pokrywa je w stałej wysokości dla każdego z pojazdów). Z uwagi na treść art. 16 ust. 1 pkt 49 ustawy CIT, należy uznać, że przepis ten limituje tylko takie składki na ubezpieczenie, których wysokość jest uzależniona od wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku składek na ubezpieczenie AC. Aby ustalić limit kosztów podatkowych, należy podzielić kwotę 150 000 zł przez kwotę stanowiącą wartość samochodu. Tak ustaloną proporcję należy zastosować do kwoty składki ubezpieczeniowej. Dla pozostałych ubezpieczeń wartość samochodu nie jest istotna, w związku z czym przedmiotowe ograniczenie nie znajdzie do nich zastosowania. Odnosząc powyższe do przedstawionego stanu faktycznego, do kosztów uzyskania przychodów spółka będzie mogła zaliczyć: i) koszty ubezpieczenia NNW i Road Assistance – w pełnej wysokości; ii) koszty ubezpieczenia AC – z uwzględnieniem limitu wynikającego z art. 16 ust. 1 pkt 49 ustawy CIT, z wykorzystaniem proporcji opisanej wyżej.

Ustalenie, czy spółka była zobowiązana do wykazania w JPK_V7 – obok faktur ujmowanych w systemie SAP również faktur dostępnych w KSeF. Kwestia korekty faktur w KSeF „do zera”,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 6 sierpnia 2026 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.437.2026.1.PRP

W wyniku błędu technicznego występującego na etapie integracji systemu SAP z Krajowym Systemem e-Faktur do KSeF zostały przesłane dokumenty zawierające dane nieodzwierciedlające rzeczywistego przebiegu transakcji gospodarczych. Jednocześnie wszyscy nabywcy otrzymali dokumenty wygenerowane z systemu SAP, których treść odpowiadała rzeczywistym warunkom dokonanych dostaw i świadczonych usług. Pod koniec stycznia spółka wysłała do swoich nabywców pismo informujące (pismo do klientów nr 1), że od 1 lutego 2026 r. zobowiązana jest do przystąpienia do KSeF i nie planuje udostępniania faktur poza KSeF z wyjątkiem sytuacji przewidzianych wyraźnie w obowiązujących przepisach podatkowych.

Od 1 lutego 2026 r. spółka zaczęła przysyłać do KSeF faktury wystawione w swoim programie finansowo-księgowym SAP i jednocześnie, pomimo wskazania w ww. piśmie do klientów, że tylko w przypadkach wskazanych w ustawie VAT spółka będzie wydawać wizualizacje faktur ustrukturyzowanych, wydawała je wszystkim swoim nabywcom, przy czym wizualizacje były dostarczane w formie pliku PDF na wskazany przez klienta adres e-mail lub w formie wydruku wysyłane pocztą na wskazany przez klienta adres, wizualizacje nie zawierały żadnych kodów QR ani linków bezpośrednio do faktury, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Finansów z 12 grudnia 2025 r. w sprawie korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur, nie miały też numeru KSeF, zawierały słowo „faktura”.

W pierwszej połowie lutego 2026 r. ze spółką zaczęli się kontaktować klienci, informujący, że faktury widniejące w KSeF mają dane niezgodne z tym, jak przebiegała transakcja, i z tym, co jest na otrzymanej przez nich wizualizacji faktury wystawionej przez spółkę w jej systemie finansowo-księgowym SAP (klienci nie kwestionowali natomiast danych zawartych na wizualizacji). Po wykryciu błędu spółka poinformowała kontrahentów o zaistniałej sytuacji, wskazując, które dokumenty odzwierciedlają rzeczywisty przebieg zdarzeń gospodarczych oraz które dane będą stanowiły podstawę rozliczeń podatkowych. Ponadto spółka zdecydowała, że dokona korekty wszystkich faktur wprowadzonych do KSeF do zera, jednocześnie przyjmując do rozliczenia dane wynikające z faktur wystawionych poza KSeF, tj. z tzw. wizualizacji.

W tej sytuacji należy wskazać, iż co do zasady w sytuacji, w której faktury wystawione w KSeF były fakturami pierwotnymi (tj. najpierw wystawiono faktury ustrukturyzowane, a później dopiero ich wizualizacje) i zawierały prawidłowe dane – wówczas nie ma podstaw do korekty faktur w KSeF „do zera”. W przypadku natomiast, gdy faktura w KSeF była wystawiona na prawidłowego nabywcę (z opisu nie wynika, aby było inaczej), ale zawierała nieprawidłowe dane, nieprawidłowe wartości, to należało ją skorygować, ale nie „do zera”, lecz w taki sposób, aby odzwierciedlała prawidłowe wartości. Jeżeli natomiast najpierw wystawiono fakturę poza KSeF i weszła ona do obrotu prawnego poza systemem, a następnie po określonym czasie przesłano ją do KSeF, a przesłany do KSeF plik XML odpowiadał treści faktury, która weszła wcześniej do obrotu prawnego poza systemem, to pomimo nieprawidłowego postępowania nie wystąpił obowiązek jej korekty „do zera”, z uwagi na możliwą jednoznaczną identyfikację, że dokument znajdujący się w KSeF i dokument poza KSeF stanowią w istocie tę samą fakturę.

W sytuacji natomiast gdyby treść przesłanego do KSeF pliku różniła się od treści wcześniej wystawionej poza systemem faktury (w szczególności w zakresie elementów takich jak data wystawienia w polu P_1, kolejny numer faktury nadany przez podatnika w polu P_2, data dostawy/wykonania usługi w polu P_6, pozycja faktury w części FaWiersz oraz kwota należności ogółem w polu P_15), to przesłany do KSeF plik XML mógłby zostać uznany przez organ podatkowy (po analizie stanu faktycznego konkretnej sprawy) za kolejną wystawioną fakturę i w konsekwencji zastosowanie mógłby znaleźć w tym przypadku art. 108 ustawy VAT. Wówczas zasadne było skorygowanie przesłanych nieprawidłowo do KSeF faktur „do zera”.

Dodatkowo w przedmiotowej sprawie, pomimo że spółka posługuje się określeniem wizualizacja względem dokumentów wygenerowanych z programu SAP to jednak jak podaje nie zawierały one żadnych kodów QR ani linków bezpośrednio do faktury, o których mowa w ww. rozporządzeniu, nie zawierały one również numeru KSeF, natomiast zawierały słowo „faktura”. Ponadto w większości przypadków zawierały dane niezgodne z fakturami przesłanymi do KSeF. Trudno zatem w takim przypadku uznać, że mamy do czynienia z wizualizacjami faktur ustrukturyzowanych. Spółka z własnej inicjatywy skorygowała wszystkie faktury dostępne w KSeF „do zera”, poinformowała kontrahentów, że prawidłowymi fakturami są faktury wystawione poza KSeF (tzw. wizualizacje) i to one jako odzwierciedlające dane zgodne z rzeczywistością zostaną przyjęte do rozliczenia VAT za luty.

W świetle powyższego w tym szczególnym przypadku, gdy podatnik skorygował wszystkie faktury wystawione w KSeF do zera i zostały wyeliminowane z obrotu prawnego, a jednocześnie rozliczenia podatkowego dokonał na podstawie faktur wystawionych poza KSeF, które zawierają dane zgodne z rzeczywistością, to brak jest podstaw do ich dodatkowego ujmowania w rozliczeniu za luty obok faktur już ujętych, a wystawionych poza KSeF. W konsekwencji brak jest też podstaw do ujęcia w JPK_V7 za luty 2026 r. w tym konkretnym przypadku faktur korygujących do zera. W konsekwencji, w tym konkretnym przypadku stanowisko, że faktur dostępnych w KSeF, jak i faktur korygujących faktury pierwotne w KSeF do zera nie należy wykazywać w JPK_V7 za luty 2026 r. jest prawidłowe.

Brak obowiązku rozliczenia podatku należnego z tytułu importu towarów przeznaczonych do budowy farmy wiatrowej na terenie polskiej wyłącznej strefy ekonomicznej,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 sierpnia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.451.2026.1.RM

W zakresie działalności dotyczącej budowy i wykorzystania m.in. morskich farm wiatrowych, wykonanie jurysdykcji odbywa się na podstawie przepisów obowiązujących w prawie krajowym. Tym samym, w zakresie tej działalności, wyłączną strefę ekonomiczną (WSE) należy uznać za część terytorium Polski. Powyższa zasada odnosi się do działań spółki związanych z farmą wiatrową, służącą do produkcji energii elektrycznej. Jak bowiem wynika z art. 22 ust. 1 ustawy o obszarach morskich, wyłączne prawo Polski w WSE dotyczy nie tylko wznoszenia i udzielania pozwoleń na wznoszenie i wykorzystanie określonych obiektów do przeprowadzania badań, rozpoznawania lub eksploatacji zasobów, ale dotyczy również przedsięwzięć w zakresie gospodarczego badania i eksploatacji WSE, w szczególności wykorzystania w celach energetycznych wody, prądów morskich i wiatru. Podsumowując, polska WSE powinna być uważana za terytorium kraju, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy, w zakresie czynności wykonywanych w tej strefie, dla których Polska posiada wyłączne suwerenne prawo ich wykonania. Zatem skoro WSE powinna być traktowana jako terytorium kraju, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy VAT, to dla celów VAT za miejsce dostawy towarów do budowy farmy wiatrowej dostarczanych na teren WSE powinna zostać uznana Polska.

Skoro spółka wskazała, że towary/komponenty sprowadzone do polskiej WSE nie podlegają formalnościom przywozowym w Polsce, to przywóz towarów/komponentów nie będzie wiązał się ze zgłoszeniem towarów do określonej procedury celnej i powstaniem długu celnego, zgodnie z wyjaśnieniami wynikającymi z otrzymanego przez spółkę pisma. Zatem przyjęć należy, że przywóz komponentów farmy wiatrowej zlokalizowanej na terytorium WSE nie będzie podlegać celnym formalnościom przywozowym. Tym samym, skoro, jak wskazuje spółka, przywóz towarów wprowadzanych na teren WSE nie będzie podlegał celnym formalnościom przywozowym, tj. nie będzie wiązał się z ich zgłoszeniem do procedury dopuszczenia tych towarów do obrotu i powstaniem długu celnego, należy uznać, że w związku z przywozem towarów na terytorium kraju nie powstanie obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów, który zgodnie z art. 19a ust. 9 ustawy VAT powstaje z chwilą powstania długu celnego. Powstanie obowiązku podatkowego z tytułu importu towarów wiąże się z powstaniem obowiązku zapłaty cła lub faktem zaistnienia określonych procedur celnych. Natomiast w przypadku, gdy importowany towar nie jest objęty procedurą dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów celnych i przywóz towaru nie powoduje powstania długu celnego ani też nie występują żadne inne należności przywozowe, wówczas nie powstaje obowiązek podatkowy z tytułu przedmiotowego importu towarów. Przy tym, z opisu sprawy nie wynika, aby wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 10a lub 11 ustawy VAT, a więc takie, które skutkują powstaniem obowiązku podatkowego z tytułu importu towarów i dotyczą przypadku objęcia importowanych towarów procedurą celną uszlachetniania czynnego lub jedną ze specjalnych procedur celnych, jeżeli od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze. Tym samym, spółka nie będzie podatnikiem z tytułu importu towarów, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, zobowiązanym do rozliczenia podatku VAT z tytułu importu towarów.

W konsekwencji, przywóz towarów nieunijnych przeznaczonych do budowy lub serwisowania/utrzymania farmy wiatrowej na teren WSE – dostarczonych bezpośrednio i pośrednio – nie będzie wiązał się z obowiązkiem rozliczenia przez spółkę podatku VAT w Polsce z tytułu importu towarów. W tej konkretnej sytuacji pomimo tego, że wprowadzenie towarów na obszar WSE, do której Polska posiada suwerenne prawo będzie stanowiło import towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy VAT to z uwagi na brak powstania obowiązku podatkowego z tytułu importu towarów (brak dopuszczenia sprowadzanych towarów do obrotu w kraju) – WSE, uznana za terytorium Polski, nie będzie miejscem importu (opodatkowania) dla przywożonych towarów (art. 26a ustawy VAT). Zatem spółka prawidłowo rozpoznała, że nie będzie zobowiązana do rozliczenia VAT należnego z tytułu przywozu przez spółkę (lub na jej rzecz) towarów nieunijnych przeznaczonych do budowy lub serwisowania/utrzymania farmy wiatrowej, bez względu na to, czy towary będą czy nie będą objęte żadnymi środkami ochrony handlu i narzędziem celnym określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1131 z 2 lipca 2019 r. ustanawiającego narzędzie celne w celu wykonania art. 14a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz art. 24a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037. Taki obowiązek nie będzie ciążył na spółce również wtedy, gdy statek transportujący towary nieunijne będzie miał krótki postój w porcie państwa członkowskiego, bez obejmowania towarów procedurą celną.

Ustalenie podstawy opodatkowania VAT w związku z udzielanymi rabatami w odniesieniu do opłaty abonamentowej,

interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 sierpnia 2026 r., sygn. 0114-KDIP4-2.4012.449.2026.3.WH

Spółka może udzielić rabatu w odniesieniu do opłaty abonamentowej z tytułu świadczenia poszczególnych, wchodzących w skład zestawu usług telekomunikacyjnych w wariantcie podstawowym, nie udzielając równocześnie rabatu w odniesieniu do opłaty abonamentowej z tytułu świadczenia poszczególnych wchodzących w skład zestawu usług telekomunikacyjnych w opcjach (modułach)

dodatkowych i na gruncie art. 29a ust. 1 w zw. z ust. 7 pkt 2 ustawy VAT ustalać podstawę opodatkowania usług telekomunikacyjnych w zestawie przy uwzględnieniu takiego rabatu (obniżki opłaty abonamentowej z tytułu świadczenia poszczególnych, wchodzących w skład zestawu usług telekomunikacyjnych w wariantie podstawowym uwzględnionej w momencie zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej).

Spółka może rozdzielić łączną kwotę udzielonego rabatu z tytułu zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej w zestawie pomiędzy wszystkie wchodzące w skład zestawu usługi telekomunikacyjne i przyporządkować ją proporcjonalnie do opłat abonamentowych z tytułu świadczenia tych usług w wariantie podstawowym, powodując ich obniżenie proporcjonalnie do standardowej, wynikającej z cennika usług wysokości opłat abonamentowych, w szczególności w odniesieniu do przypadku, w którym w ramach zestawu będą świadczone usługi telekomunikacyjne opodatkowane według różnych stawek VAT, i na gruncie art. 29a ust. 1 w zw. z ust. 7 pkt 2 ustawy VAT ustalać podstawę opodatkowania usług telekomunikacyjnych w zestawie przy uwzględnieniu tak udzielonego i rozdzielonego pomiędzy poszczególne usługi rabatu (obniżki opłaty abonamentowej z tytułu świadczenia poszczególnych, wchodzących w skład zestawu usług telekomunikacyjnych w wariantie podstawowym uwzględnionej w momencie zawarcia umowy o świadczenie usług komunikacji elektronicznej).

PACZUSKI TAUDUL

TOMASZ JANKOWSKI

tel. +48 505 465 553

tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI

tel. +48 501 012 085

maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9,
01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1,
40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2,
20-074 Lublin
tel. 519 407 698
biuro.lublin@ptpodatki.pl

ptpodatki.pl